

Vilarubí

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament A 2100 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 68'400

Coordenades:

Latitud: 41.97233
Longitud: 2.03443
UTM Est (X): 419999
UTM Nord (Y): 4647155

Classificació

Número de fitxa 08151 - 41
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 018A00017
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 08/05/2007 - 02:00

Descripció

Vilarubí és una masia situada en un punt elevat entre el pas del riu Bassí i el del torrent Merdinyol, al nord de Pahonellas i a l'oest de la Cirera, al sector nord-oest del terme municipal.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions, formada per un volum central fruit de diverses ampliacions i diverses estructures adossades a l'est. El volum principal, de planta baixa, primer pis i en la part central golfes, està construït amb murs de càrrega de maçoneria de pedra amb morter, amb carreus treballats delimitant les cantonades, alguna de les quals ha quedat integrada al mur de càrrega, i emmarcant les obertures. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada al sud, presenta un contrafort que la reforça a la part esquerra. A la planta baixa hi ha un portal d'arc de mig punt emmarcat amb grans dovelles treballades i dues finestres a la dreta alineades verticalment, una emmarcada amb pedra treballada i l'altra, de forma apaïxada, emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Al primer pis s'hi observa una finestra emmarcada amb maó a l'extrem esquerre i dues finestres emmarcades amb pedra motllurada i molt decorades al primer pis. La finestra que es troba sobre el portal adovellat és la que té una decoració més rica, amb un guardapols profusament motllurat, als extrems del qual hi ha esculpits en relleu dos rostres humans, el de la dreta masculí i el de l'esquerra femení. En la part central del guardapols encara hi ha una altra figura esculpida, es tracta d'un angelet representat a través d'una petita cara envoltada d'ales. L'altra finestra, a la dreta, té una decoració geomètrica a la llinda actualment molt erosionada, formada per un element geomètric circular a la part central del que en sobresurten decoracions lobulades, formant un dibuix que podria recordar a una flor.

La façana est té una estructura amb teulada de doble vessant adossada. A la part visible de la façana hi ha una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada a mode d'espitllera a la planta baixa, quatre finestres al primer pis, una emmarcada amb pedra bisellada, una altra amb maó, una amb pedra treballada i la última amb monòlits de pedra treballada, i una finestra emmarcada amb pedra treballada a les golfes.

La façana nord presenta, a nivell de planta baixa, quatre obertures molt petites, pràcticament forats entre carreus, i dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada a mode d'espitllera. Al primer pis hi ha únicament una finestra emmarcada amb pedra treballada i llinda de fusta. Adossat a aquesta façana hi ha les restes del que podria haver estat la tina de vi de la masia. Es tracta d'una estructura de planta quadrada, de la que es conserven uns 50 centímetres d'alçada, amb un gran forat circular a l'interior, delimitat amb carreus treballats.

A la façana oest hi destaca una gran balconada reformada sustentada amb dos pilars de pedra i dos contraforts adossats al mur de càrrega. A la planta baixa hi ha un portal emmarcat amb pedra treballada, una finestra reformada i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a mode d'espitllera. Al primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb pedra treballada, una emmarcada amb pedra bisellada i un portal emmarcat amb pedra motllurada que dona accés al balcó.

La masia queda envoltada actualment per un mur de pedra modern, que conserva un tram original al sud de la casa, coronat amb lloses treballades acabades triangularment. Resulta destacable també l'estructura que hi ha a la cantonada sud-oest d'aquest pati tancat. Es tracta d'una estructura bastida amb murs de maçoneria de pedra amb dos accessos, un de lateral emmarcat amb pedra bisellada i el frontal, d'arc rebaixat, emmarcat amb pedra treballada.

Història

Vilarubí apareix documentada en el fogatge de 1553 fet per Pere Espinal, del mas Vilasendre, on es reflectien els principals caps de cases, entre els quals es hi ha en Vilarovís. L'edificació actual és probablement una construcció del segle XVII ampliada i reformada posteriorment tot i que pel seu topònim podria tenir uns orígens molt anteriors.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

